

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA.

Nr. 23.

1 grudnia 1928.

T R E Ś Ć :

OKÓLNIKI:

	Str.
Nr. 1433/II. A./28 w sprawie zbiórek w lokalach urzędowych	434
Nr. 1434/II. A./28 w sprawie zawiadamiania kierowników zakładów naukowych o zarządzeniach sądowych w sprawach karnych przeciwko wychowañcom tych zakładów	434
Nr. 1435/II. G. S./28 w sprawie wypłaty dodatku do uposażenia w miesiącach: styczniu, lutym i marcu 1929 r.	435
Nr. 1436/II. G. S./28 w sprawie zmian w przepisach rachunkowo-kasowych	436
Nr. 1438/II. A./28 w sprawie wykonywania kar w sprawach karnoskarbowych	438
Nr. 1439/II. A./28 w sprawie terminu ogłaszania motywowanych wyroków w sprawach karnych	440
Nr. 1440/III. A. W./28 w sprawie wykazów statystycznych	441

PISMA OKÓLNE:

Nr. 1207/II. A./28 w sprawie przestrzegania przez notariuszów przepisów wykonawczych do ustawy stemplowej.	445
Nr. 1209/II. A./28 w sprawie udzielenia pomocy członkom i delegatom Komisji dla usprawnienia administracji publicznej	445

RUCH SŁUŻBOWY	446
-------------------------	-----

ADWOKATURA:

a) W Okręgu Izby Adwokackiej w Warszawie	450
b) W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie	451
c) W Okręgu Izby Adwokackiej w Przemyślu	452
d) W Okręgu Izby Adwokackiej w Poznaniu	452
e) W Okręgu Izby Adwokackiej w Toruniu	452

KONKURSY	452
--------------------	-----

OKÓLNIK Nr. 1433/II. A./28**w sprawie
zbiórek w lokalach urzędowych.****Do wszystkich władz zarządu i wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.**

Zdarzają się wypadki, że w lokalach instytucji i władz państwowych usiłują różne osoby zbierać datki na rzecz instytucyj dobroczynnych, społecznych i t. p.

Jakkolwiek osoby kwestujące legitymują się zwyczajnie pozwoleniami właściwych władz administracyjnych, to jednak uważam kwestowanie w urzędach państwowych ze względów zasadniczych za niedopuszczalne.

Również uważam za niewskazane i niepożądane umieszczanie puszek na zbieranie ofiar w lokalach urzędowych.

O ile w wyjątkowych wypadkach mają być w sądach lub urzędach przyjmowane ofiary na cele publiczne, należy przestrzegać zarządzeń zamieszczonych w okólniku Nr. 861 (Dz. Urz. Min. Spr. Nr. 7 z r. 1924).

Uwagi powyższe nie dotyczą organizowania składek na wspomniane wyżej cele przez samych funkcjonariuszów państwowych, wśród grona danego sądu lub urzędu. Składki tego rodzaju uważam za dopuszczalne, przeprowadzenie jednak takich zbiórek w lokalach urzędowych może być dokonywane jedynie tylko na podstawie każdorazowo uzyskanego, pisemnego zezwolenia kierownika danego sądu lub urzędu.

Wszystkich Panów kierowników sądów i urzędów proszę o czuwanie nad przestrzeganiem powyższych zasad.

Warszawa, dnia 16 listopada 1928 r.

Minister Sprawiedliwości:
A. Meysztowicz

OKÓLNIK Nr. 1434/II. A./28**w sprawie****zawiadamiania kierowników zakładów naukowych o zarządzeniach sądowych w sprawach karnych przeciwko wychowañcom tych zakładów.****Do wszystkich sądów pierwszej instancji i Panów prokuratorów przy tychże sądach w okręgach sądów apelacyjnych w Lublinie, Warszawie i Wilnie.**

Celem ułatwienia przełożonym zakładów naukowych należytego wykonywania władzy dyscyplinarnej nad wychowañcami tych zakładów zarządzam, aby władze sądowe pierwszej instancji i prokuratorskie w okręgach sądów

apelacyjnych w Lublinie, Warszawie i Wilnie, zawiadamiały właściwych kierowników zakładów naukowych o wszczęciu i ukończeniu postępowania karnego przeciwko wychowañcom tych zakładów.

Zawiadomienie takie wysyła sąd, względnie sędzia śledczy wszczynający postępowanie karne, ewentualnie właściwy prokurator, o ile chodzi o dochodzenie prokuratorskie.

W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania karnego należy podać czas i miejsce dokonania czynu przestępnego, krótkie określenie jego istoty, a w danym razie datę zastosowania względem oskarżonego aresztu zapobiegawczego (art. 431 i 84 u. p. k.).

Zawiadomienia o ukończeniu postępowania karnego mają zawierać nazwę władzy wydającej odnośną decyzję, rodzaj, datę i krótką treść tej decyzji, a o ile postępowanie karne zostało zakończone wyrokiem skazującym, określenie, jakich czynów karalnych uznano oskarżonego winnym, jaką wymierzono mu karę, a także uwagę o prawomocności wyroku.

Udzielenie zawiadomień o ukończeniu postępowania karnego należy do władz pierwszej instancji także i wówczas, gdy sprawa uprawomocniła się w wyższych instancjach.

Warszawa, dnia 23 listopada 1928 r.

Minister Sprawiedliwości:
A. Meysztowicz

OKÓLNIK Nr. 1435/II. G. S./28**w sprawie****wypłaty dodatku do uposażenia w miesiącach: styczniu, lutym i marcu 1929 r.****Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz Komisji Kodyfikacyjnej.**

Rada Ministrów na posiedzeniu w dniu 7 listopada 1928 r. powzięła następującą uchwałę:

Na zasadzie art. 5 ustęp 1 ustawy skarbowej na rok 1928/29 Rada Ministrów poleca Ministrowi Skarbu wypłacić osobom, objętym art. 1—4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 stycznia 1928 r. w sprawie jednorazowego zasiłku dla funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 7) w czwartym kwartale okresu budżetowego 1928/29 miesięczne dodatki w wysokości 15% uposażenia względnie wynagrodzenia miesięcznego przy analogicznym zastosowaniu postanowień, zawartych w art. 1—4 powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

Wypłata dodatku tak dla czynnych funkcjonariuszów jako też dla emerytów, wdów i sierot nastąpi w dniach: 31 grudnia 1928 r., 1 lutego i 1 marca 1929 r. równocześnie z wypłatą uposażenia względnie wynagrodzenia.

Podając powyższą uchwałę do wiadomości, oznajmiam na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 16 listopada r. b. L. D. III. 3538/I, że do wypłaty powyższych dodatków stosują się odpowiednie postanowienia okólników Nr. 1406/II. G. S./28 (Dz. Urzęd. Nr. 14/28) i Nr. 1420/II. G. S./28 (Dz. Urzęd. Nr. 18/28).

Warszawa, dnia 28 listopada 1928 r.

Minister Sprawiedliwości:
A. Meysztowicz

OKÓLNIK Nr. 1436/II. G. S./28

w sprawie

zmian w przepisach rachunkowo-kasowych.

Do wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz Komisji Kodyfikacyjnej.

Pismem z dnia 25 października 1928 r. L. D. VII. 1696/2 Ministerstwo Skarbu zawiadomiło o wprowadzeniu na podstawie porozumienia z Najwyższą Izbą Kontroli następujących zmian w przepisach rachunkowo-kasowych:

1) Uchyła się dotychczasowe brzmienie § 45 Przep. rach.-kas. (Monitor Polski Nr. 285 z 1921 r. i Dz. Urzęd. Min. Sk. Nr. 45 z 1921 r. poz. 564) tudzież postanowienia §§ 97 i 100 Przep. rach.-kas. w brzmieniu, ustalonym okólnikiem Ministerstwa Skarbu z dnia 20 marca 1928 r. L. D. VII. 216/2 (Monitor Polski Nr. 79 — okólnik Ministerstwa Sprawiedliwości Nr. 1376/II. GS./28 Dz. Urzęd. Nr. 8/28) i nadaje się tym paragrafom nowe, następujące brzmienie:

§ 45. Przep. rach.-kas.

„Sumy, potrącone z poborów funkcjonarjuszów państwowych na umorzenie długów, lub z innego tytułu, na mocy tytułów wykonawczych, nakazów i uchwał sądowych lub zarządzeń administracyjnych, mają być zachowywane bądź do depozytu władzy, która zarządziła potrącenie w kasie skarbowej, celem wypłacenia komornikom sądowym, lub bezpośrednio do rąk wierzycieli, bądź też do depozytów sądowych, a to stosownie do obowiązujących w tym względzie przepisów postępowania sądowego, zależnie od miejsca egzekucji, względnie stosownie do przepisów o egzekucji administracyjnej.”

Rozstrzygnięcie kwestji, w jakim trybie względnie komu mają być wypłacane kwoty, potrącone z uposażeń funkcjonarjuszów państwowych na mocy wyroków sądowych, zależne jest przedewszystkiem od tego, na obszarze którego z b. zaborów egzekucja wyroku ma miejsce, gdyż przepisy postępowania w tym przedmiocie na tych obszarach są różne.

W b. dzielnicy pruskiej według obowiązującego tam ustawodawstwa egzekucją z wierzytelności pieniężnych, a więc także z poborów urzędniczych, zajmuje się sąd (§ 828 p. c.).

Egzekucja ta odbywa się w ten sposób, że właściwy sąd powiatowy na wniosek wierzyciela wydaje uchwałę o zajęciu i przekazaniu wierzytelności dłużnika do osoby trzeciej, w której to uchwale przekazuje wierzycielowi tę pretensję dłużnika (§§ 829, 835 p. c.). Z chwilą doręczenia tej uchwały osobie trzeciej zajęcie i przekazanie wierzytelności uważa się za skutecznione. Na podstawie tej uchwały wierzyciel jest w myśl § 839 p. c. uprawniony do ściągnięcia wierzytelności, t. j. do domagania się, aby osoba trzecia skutecznie świadczenia do jego rąk. W odniesieniu do wierzytelności z tytułu poborów urzędniczych wierzyciel, który uzyskał zajęcie i przekazanie poborów danego urzędnika, jest uprawniony do żądania, aby Skarb Państwa wypłacił mu do jego rąk zajęte i przekazane pobory. O ileby Skarb Państwa temu żądaniu nie uczynił zadość, wierzyciel może przeciwko Skarbowi Państwa wystąpić ze skargą (§ 841 p. c.).

Złożenie do depozytu może nastąpić w wypadku, przewidzianym w § 853 p. c., t. j. wtedy, gdy wierzytelność została zajęta przez kilku wierzycieli.

W b. zaborze austriackim regułą będzie również wypłata bezpośrednio do rąk wierzyciela, który uzyskał po myśli §§ 303 i 308 ordynacji egzekucyjnej z 27 maja 1896 r. Dz. U. P. austr. Nr. 79 sądowy przekaz do ściągnięcia zajętej części poborów. Złożenie zaś do depozytu sądowego nastąpi

w razie zachodzących bądź ogólnych warunków przewidzianych w § 1425 austr. kod. cyw., bądź szczegółowych wypadków, przewidzianych w § 307 ord. egz. i w § 6 rozporządzenia ministerjalnego z 24 października 1897 r. Dz. u. p. Nr. 250 (konkurencja wierzycieli egzekwujących).

Zatrzymanie potrąconej kwoty w depozycie administracyjnym powinno mieć w każdym poszczególnym wypadku specjalne uzasadnienie w zarządzeniu władzy asygnującej.

W tym wypadku przyjęcie potrąconej kwoty do depozytu administracyjnego będzie potrzebnem właśnie w celu wyasygnowania jej wierzycielowi.

W b. zaborze rosyjskim na mocy art. 1078, 1079, 1081 i 1084 u. p. c. potrącone z uposażeń kwoty mogą być wpłacane egzekwującemu komornikowi lub też składane do depozytu miejscowego sądu okręgowego zależnie od uznania wpłacającego, z wyjątkiem wypadku, przewidzianego w art. 1082, a mianowicie w razie zbiegu kilku żądań, gdy kwoty zajęte powinny być przekazane do depozytu miejscowego sądu okręgowego.

Z powyższego wynika, że w b. zaborach pruskim i austriackim kwoty egzekwowane mają być wypłacane do rąk wierzyciela, natomiast w b. zaborze rosyjskim kwoty powyższe nie mogą być wypłacane bezpośrednio wierzycielowi, lecz mają być wydawane komornikowi lub zapisywane do depozytu sądu okręgowego, z tem jednak, iż przekazywanie do dyspozycji sądu nie jest z reguły konieczne, gdyż wypłacanie dłużnej kwoty do rąk komornika lub przekazywanie jej do dyspozycji sądu pozostawiono uznaniu wpłacającego.

We wszystkich trzech ustawodawstwach zastrzeżono jednak wypadek, gdy przekazanie dłużnej kwoty do dyspozycji sądu jest obowiązujące, a mianowicie jest to konieczne w razie zbiegu kilku żądań, o ile oczywiście żądania te przewyższają dopuszczalną wysokość potrącenia z uposażeń służbowych.

§ 97 Przep. rach.-kas.

„Po upływie miesiąca i wciągnięciu do księgi wszystkich zapisów, dotyczących ubiegłego miesiąca, sumuje się przedziałki 2—8, 12, 13, 16 i 17 i wyprowadza się w nich oraz w przedziałce 18 sumy miesięczne. Następnie pod sumami miesięcznymi wyprowadza się w każdej przedziałce sumy ogólne od początku okresu do końca miesiąca sprawozdawczego. Celem sprawdzenia prawidłowości podsumowania porównywa się sumy od początku okresu w poszczególnych przedziałkach, przyczem suma przedziałki 2, po dodaniu do niej sum przedziałek 3, 4, 5 i 6 i odjęciu sum przedziałek 7 i 8, powinna równać się sumie, wyprowadzonej ostatnio w przedziałce 9, ta zaś ostatnia, po odjęciu od niej sumy przedziałki 12 i dodaniu sumy przedziałki 13, powinna równać się sumie, wyprowadzonej ostatnio w przedziałce 14”.

§ 100 Przep. rach.-kas.

„Nadsyłane przez władze (urzędy) asygnujące do uzgodnienia wyciągi z ksiąg kredytów i wydatków budżetowych (wz. Nr. 19 do § 78), porównywa się z zamknięciem miesięcznym ogólnej księgi kredytów i rozchodów budżetowych.

Jeżeli kredyt pozostaje na rachunku izby skarbowej, porównywa się w każdym paragrafie, względnie także i pozycji, kwoty przedziałek 2, 3, 4, 6, 7 i 8 wyciągu wz. Nr. 19 z kwotami odpowiednich co do treści przedziałek zamknięcia miesięcznego ogólnej księgi kredytów i rozchodów budżetowych. Kwocie przedziałki 5 wyciągu odpowiadać powinna kwota przedziałki 12 księgi po odjęciu od niej kwot przedziałek 13 i 18.

Jeżeli kredyt otwarty jest w kasie skarbowej, z którą wyciąg wzór Nr. 19 już został uzgodniony, porównywa się tylko ogólne sumy wyciągu w przedział-

kach 2, 3, 4, 7 i 8 z sumami odpowiednich przedziałek zamknięcia miesięcznego ogólnej księgi kredytów i rozchodów budżetowych.

Wyciągi, otrzymane przez izbę skarbową przed dniem 25 miesiąca następnego po sprawozdawczym, powinny być uzgadniane, zaświadczone co do zgodności z księgami izby i zwracane władzom asygnującym najpóźniej dnia 25 tegoż miesiąca, a wyciągi otrzymane dnia 25 wymienionego miesiąca i później, mają być zwracane w ciągu trzech dni od dnia ich otrzymania.

O dokonaniu uzgodnienia umieszcza się krótką adnotację w przedziałce „uwagi”.

2) W punkcie 16 okólnika Ministerstwa Skarbu z dn. 11-go stycznia 1925 r. L. D. K. 6219/24/WAK (Monitor Polski Nr. 18 i — okólnik Ministerstwa Sprawiedl. Nr. 986/II.GS/25, Dz. Urzęd. Nr. 3/25) skreśla się w ustępie pierwszym wyrazy „wzór Nr. 18”, w ustępie zaś drugim wyrazy: „w ciągu 3 dni od dnia ich otrzymania” zastępuje się słowami: „w terminie, ustalonym w par. 100 Przep. rach.—kas. dla wyciągów z ksiąg kredytów i wydatków budżetowych” (Okólnik niniejszy).

Powyższe zmiany podają do wiadomości i stosowania.

Warszawa, dnia 28 listopada 1928 r.

Minister Sprawiedliwości:

A. Meysztowicz

OKÓLNIK Nr. 1438/II. A 28.

w sprawie

wykonywania kar w sprawach karno-skarbowych.

Do wszystkich sądów i urzędów prokuratorskich.

W celu ujednostajnienia praktyki sądowej przy stosowaniu ustawy karno-skarbowej z 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 609) zarządza się co następuje:

I. Zawiadomienie władz skarbowych o wykonaniu kar, orzeczonych przez sądy w sprawach karno-skarbowych.

Z uwagi na konieczność posiadania przez władze karno-skarbowe dokładnych kontestacji karnych przestępców karno-skarbowych (art. 24 ust. kar. sk.), należy w wypadkach wydania przez sąd wyroku skazującego, w sprawie karno-skarbowej, nie tylko przysłać władzom skarbowym odpis wyroku (art. 229 ust. 3 u. k. s.) lecz także zawiadamiać je niezwłocznie o wykonaniu kary.

W tym celu należy właściwej władzy skarbowej przesłać prawidłowo wypełniony formularz według załączonego wzoru, z podaniem oznaczenia akt sądowych i sprawy skarbowej, imienia i nazwiska skazanego, czynu przestępnego, czasu tymczasowego przytrzymania, daty i krótkiej treści wyroku, i dat początku i końca wykonania kary na wolności względnie dnia uiszczenia grzywny.

Zawiadomienie to wysyła, jeżeli sprawa należała do właściwości sądu okręgowego, sekretariat prokuratury, jeżeli zaś właściwy był sąd grodzki (powiatowy, pokoju) — sekretariat tego sądu.

W okręgach sądów apelacyjnych we Lwowie i Krakowie i sądu okręgowego w Cieszynie do czasu wejścia w życie kodeksu postępowania karnego z 19 marca 1928 r. zawiadomienia wysyłać będzie sekretariat tego sądu, który wydał wyrok.

II. Wykonanie kary aresztu zastępczego, orzeczonego przez władze skarbowe (art. 204 u. k. s.).

Władze skarbowe, zwracając się do sądu o wykonanie kary aresztu zastępczego, winny do wezwania dołączyć skrócony odpis orzeczenia karnego,

zawierający oprócz imienia, nazwiska i adresu skazanego, określenie czynu przestępnego (art. 185 p. 1 ust. karn. s.), tudzież orzeczenie o winie i wymiarze kary (art. 185 p. 2 u. k. s.). Odpis winien być zaopatrzoney w datę, podpis i pieczęć urzędową władzy skarbowej, oraz w poświadczenie prawomocności.

Sąd grodzki (powiatowy, pokoju) bada jedynie formalną stronę orzeczenia i rekwizycje i, po stwierdzeniu, że odnośna władza rekwirująca była do wydania orzeczenia karnego rzeczowo właściwą (art. 136 b u. k. s.), oraz że karę wymierzono w granicach ustawowych, zarządza wykonanie kary aresztu zastępczego.

Jeśli skazany dobrowolnie nie stawi się do odciernienia kary w terminie, wyznaczonym do tego przez władzę skarbową, sąd, po zbadaniu, czy odnośne wezwanie zostało prawidłowo doręczone, zarządza przymusowe doprowadzenie skazanego.

Kary pozbawienia wolności w sprawach karno-skarbowych nie należy wykonywać w aresztach gminnych.

Po odciernieniu kary przez skazanego, sekretarz sądowy zwraca rekwizycję wzywającą władzy skarbowej z adnotacją lub dołączeniem zawiadomienia władzy więziennej o terminie odciernienia kary.

Koszty wykonania aresztu zastępczego, tudzież koszty przymusowego dostawienia skazanego (art. 204 u. k. s.) do odpokutowania kary należy pokrywać z funduszu przeznaczanego na utrzymanie więźniów; władze skarbowe nie są obowiązane do ich zwrotu.

Warszawa, dnia 29 listopada 1928 r.

Minister Sprawiedliwości

A. Meysztowicz

Sąd w
Prokuratura

L.....

Oznaczenie sprawy skarbowej

Załącznik do okólnika
Nr. 1438/II. A./28 w sprawie stosowania ustawy karno-skarbowej.

ZAWIADOMIENIE O WYKONANIU KARY.

(Imię i nazwisko skazanego)

zamieszkały w

skazany wyrokiem sądu w z dnia 19.....

za na (określenie przestępstwa) (krótka treść wyroku)

uiszczył zł. grzywny w dniu

odcierniał (karę na wolności) od dnia do dnia 19.....
areszt zastępczy

Na poczet kary wliczono okres zaareztowania zapobiegawczego od dnia do dnia 19.....

N. B. Niepotrzebne słowa
należy skreślić.

Pięczęć dnia 19.....
urzędowa

Do

w

Sekretarz sądowy
prokuratury

OKÓLNIK Nr. 1439/II. A./28

w sprawie

terminu ogłaszania motywowanych wyroków w sprawach karnych.

Do panów prezesów sądów apelacyjnych i okręgowych w okręgach sądów apelacyjnych w Lublinie, Warszawie i Wilnie.

Zdarzają się wypadki, że sądy okręgowe wyznaczają ogłaszanie motywowanych wyroków w sprawach karnych na terminy zbyt odległe, sięgające kilku tygodni od dnia ogłoszenia sentencji, a w ostatnich czasach doszło do tego nawet, że jeden z sądów wyznaczył termin kilkumiesięczny.

Tego rodzaju postępowanie jest niezgodne z duchem przepisów Ustawy Postępowania Karnego i sprzeczne z zasadą szybkiego wymiaru sprawiedliwości. W myśl art. 793 U. P. K. sporządzenie motywowanego wyroku winno nastąpić w ciągu dwóch tygodni, czyli najpóźniej czternastego dnia po ogłoszeniu sentencji, nie oznacza to wszakże, iżby wcześniejsze, o ile jest to wykonalne, zredagowanie motywów wyroku było wykluczone. Po sporządzeniu atoli motywów wyrok winien być ogłoszony możliwie najspieszniej. Wprawdzie z zestawienia brzmienia artykułów 792 i 793 U. P. K. nie wynika, iż termin sporządzenia motywów i data ogłoszenia ich mają się całkowicie schodzić. Przyjąć raczej należy, iż intencją ustawodawcy było zróżniczkować te dwa momenty i rozgranaczyć je dla względów praktycznych pewnym przeciągiem czasu. Dlatego też art. 792 U. P. K., mówiąc o wyznaczeniu dnia ogłoszenia motywowanego wyroku, nic nie wspomina o terminie prekluzyjnym, jak to czyni art. 793 U. P. K., lecz pozostawia pewne miejsce uznaniu przewodniczącego. Jednakowoż to swobodne uznanie nie jest równoznaczne z dowolnością, która krępowana być musi pewnymi wskazaniem, wynikającymi pośrednio z przepisów ustawy i z warunków postępowania sądowego. Najważniejszym względem, wchodzącym w grę przy odsunięciu terminu ogłoszenia motywów od momentu ich zredagowania, jest konieczność ustalenia i uzgodnienia treści motywów, sporządzanych z reguły przez jednego sędziego-referenta, z pozostałymi sędziami kompletu orzekającego, którzy, podpisując wyrok i biorąc zań odpowiedzialność, nie mogą być z natury rzeczy pozbawieni możności wpływania na jego ostateczną formę. Zrozumiałem jest także, iż sędzia, który pragnie w myśl art. 787 U. P. K. złożyć odrębne zdanie, zechce to uczynić dopiero po zapoznaniu się z motywami. W każdym razie trudno przyjąć, aby wszystkie te czynności wymagały dłuższego przeciągu czasu aniżeli bezsprzecznie najważniejsza czynność, jaką jest sporządzenie motywów, ta zaś, jak wiadomo, zamknięta jest terminem nieprzekraczalnym dwóch tygodni.

Z tych więc zasad uznać należy, że wyznaczanie terminu ogłoszenia wyroku motywowanego dłuższego niż 4 tygodnie od dnia ogłoszenia sentencji, czyli dłuższego niż 2 tygodnie po terminie sporządzenia motywów, stanowi nieuzasadnioną zwłokę.

Panów prezesów proszę o podanie powyższego do wiadomości sędziów podwładnych im sądów, tudzież o czuwanie nad możliwie rychłym ogłaszaniem motywów wyroków.

Warszawa, dnia 29 listopada 1928 r.

Minister Sprawiedliwości:

A. Meysztowicz

OKÓLNIK Nr. 1440/III. A. W./28

w sprawie

wykazów statystycznych.

Do wszystkich władz więziennictwa.

W celu uzupełnienia danych statystycznych, posiadanych przez Ministerstwo Sprawiedliwości, polecam naczelnikom więzień I, II i III klasy oraz kierownikom więzień przy sądach grodzkich sporządzać wykazy statystyczne, według załączonego wzoru, a to w terminach, poniżej wskazanych.

I. Statystyka szkolna.

Załączony wykaz (I), dotyczący statystyki szkolnej, obejmuje przedewszystkiem ogólny stan zaludnienia więzienia (rubryka pierwsza), dalej ogólną liczbę więźniów uczących się w szkole więziennej (rubryka druga) i ogólną liczbę więźniów nieuczących się (rubryka trzecia), poczem dalsze dane dotyczą osobno więźniów karnych, osobno zaś więźniów śledczych, obejmując: ogólną liczbę więźniów tej kategorii (t. j. karnych, względnie śledczych), liczbę więźniów uczących się (w tej kategorii t. j. więźniów karnych osobno, a więźniów śledczych osobno) i liczbę więźniów nieuczących się (także osobno z pośród więźniów karnych, a osobno śledczych). Ponadto, w stosunku do więźniów karnych należy we wskazanej w wykazie rubryce zamieścić liczbę więźniów, podlegających przymusowi nauczania szkolnego, na mocy art. 31 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 29 poz. 272) w sprawie organizacji więziennictwa.

Powyższe wykazy mają być sporządzane co kwartał według stanu z dnia 1 stycznia, 1 kwietnia, 1 lipca i 1 października każdego roku. W roku bieżącym należy sporządzić tylko wykazy według stanu z dnia 1 listopada 1928. Wykazy powyższe mają być sporządzone niezwłocznie i przedstawione Ministerstwu Sprawiedliwości do dnia 15 grudnia 1928. Przedstawianie tych wykazów obowiązuje naczelników wszystkich więzień bez względu na to, czy jest szkoła, czy też jej niema.

Jednocześnie zarządzam sporządzanie dotychczasowych wykazów statystyki szkolnej i bibliotecznej nie w dwóch terminach, jak dotychczas (1 stycznia i 1 lipca), a tylko w jednym—1 stycznia każdego roku.

II. Statystyka kar dyscyplinarnych, ulg i nagród dla więźniów.

Załączone dwa wykazy obejmują: wykaz kar dyscyplinarnych (II) i wykaz ulg i nagród dla więźniów (III); mają one mieścić się na jednej i tej samej karcie jeden pod drugim, w ustalonym porządku: wykaz kar dyscyplinarnych u góry, pod uim zaś wykaz ulg i nagród.

Wykaz kar dyscyplinarnych obejmuje przedewszystkiem: ogólny stan zaludnienia, i liczbę ukaranych więźniów; w tej rubryce należy zamieścić liczbę osób ukaranych, bez względu na to, ile razy każdy z więźniów był ukarany. Dalsze rubryki zawierają poszczególne kary dyscyplinarne, wyliczone kolejno i oznaczone literami, ściśle według wyliczenia w art. 51 powołanego rozporządzenia.

w wspomnianej komisji wystawionemi przez przewodniczącego tej komisji lub jego zastępcę, udostępniali, względnie ułatwiali możliwość korzystania z materiałów naukowych i urzędowych, znajdujących się w powierzonych im sądach i urzędach.

Warszawa, dnia 29 listopada 1928 r.

Minister Sprawiedliwości:

A. Meysztowicz

RUCH SŁUŻBOWY W SĄDOWNICTWIE.

Mianowani: Maksymiljan Maliński, sędzia sądu apelacyjnego w Wilnie—wiceprezesem sądu apelacyjnego w Wilnie, dnia 29 września 1928 r.; Bronisław Frankenberg, sędzia sądu okręgowego w Poznaniu—sędzią sądu apelacyjnego w Poznaniu, dnia 29 września 1928 r.; Jerzy Jackiewicz, sędzia śledczy sądu okręgowego w Równem — sędzią sądu okręgowego w Lublinie, dnia 29 września 1928 r.; Mieczysław Radwan, sędzia śledczy sądu okręgowego w Radomiu—sędzią sądu okręgowego w Radomiu, dnia 29 września 1928 r.; Tadeusz Witkowski, podprokurator przy sądzie okręgowym w Radomiu — sędzią sądu okręgowego w Radomiu, dnia 29 września 1928 r.; Oskar Dunin-Sulgurowski, sędzia pokoju w Szacku — sędzią sądu okręgowego w Równem, dnia 29 września 1928 r.; Stanisław Miłaszewicz, sędzia śledczy zapasowy sądu okręgowego w Wilnie — sędzią sądu okręgowego w Wilnie, dnia 29 września 1928 r.; Edward Góra, podprokurator przy sądzie okręgowym w Wilnie—sędzią sądu okręgowego w Wilnie, dnia 29 września 1928 r.; Sławomir Wąsowicz, podprokurator przy sądzie okręgowym w Wilnie — sędzią sądu okręgowego w Wilnie, dnia 29 września 1928 r.; Mieczysław Pacewicz, sędzia śledczy sądu okręgowego w Grodnie I rew. pow. prużańskiego — sędzią sądu okręgowego w Grodnie, dnia 29 września 1928 r.; Emiljan Moszyński, sędzia pokoju w Tomaszowie—sędzią sądu okręgowego w Piotrkowie, dnia 29 września 1928 r.; Edward Ojak, prokurator przy sądzie okręgowym w Kołomyi—sędzią śledczym do spraw wyjątkowego znaczenia we Lwowie, dnia 1 października 1928 r.; Stanisław Dziewulski, sędzia śledczy sądu okręgowego w Łucku II rew. pow. kowelskiego—sędzią sądu okręgowego w Łucku, dnia 16 października 1928 r.; Mieczysław Kleinert, sędzia śledczy zapasowy sądu okręgowego w Łucku — sędzią sądu okręgowego w Łucku, dnia 16 października 1928 r.; Antoni Borejko, sędzia sądu okręgowego w Wilnie—sędzią śledczym do spraw wyjątkowego znaczenia w Wilnie, dnia 16 października 1928 r.; Henryk Downar-Zapolski, podprokurator przy sądzie okręgowym w Nowogrodzku — sędzią sądu okręgowego w Nowogrodzku, dnia 16 października 1928 r.; Ignacy Lesz, sędzia powiatowy w Katowicach — sędzią sądu okręgowego w Starogardzie, dnia 10 października 1928 r.; Stefan Bleszyński, sędzia pokoju zapasowy w Warszawie delegowany do sekretariatu prawniczego Sądu Najwyższego—sędzią sądu okręgowego w Toruniu delegowanym do sekretariatu prawniczego Sądu Najwyższego, dnia 10 października 1928 r.; Antoni Karczewski, sędzia powiatowy w Kartuzach — sędzią sądu okręgowego w Chojnicach, dnia 10 października 1928 r.; Adolf Płoceniak, sędzia powiatowy w Pucku—sędzią sądu okręgowego w Chojnicach, dnia 10 października 1928 r.; Jan Buksicki, adwokat i notariusz w Szamotułach — sędzią sądu okręgowego w Toruniu, dnia 23 października 1928 r.; Stefan Franciszek Hankiewicz, sędzia powiatowy w Mysłowicach — sędzią sądu okręgowego w Katowicach, dnia 23 października 1928 r.; Dr. Tadeusz Cyprjan, sędzia powiatowy w Poznaniu—sędzią sądu okręgowego w Po-

znaniu, dnia 23 października 1928 r.; Bolesław Mellerowicz, adwokat w Katowicach—sędzią sądu okręgowego w Katowicach, dnia 31 października 1928 r.; Kajetan Józefowicz, sędzia sądu okręgowego w Poznaniu — naczelnikiem sądu powiatowego w Chodzieży, dnia 15 października 1928 r.; Oskar Blindże, sędzia śledczy w Równem I rew. pow. kostopolskiego — sędzią pokoju w Równem, dnia 10 października 1928 r.; Stanisław Radzki, egz. aplikant — sędzią pokoju w Janowie, dnia 10 października 1928 r.; Adam Szmidt, starosta w Biłgoraju—sędzią pokoju w Zamościu, dnia 10 października 1928 r.; Józef Gašior, egz. aplikant — sędzią pokoju we Włocławku, dnia 10 października 1928 r.; Stanisław Cybulski, egz. aplikant — sędzią pokoju zapasowym w okręgu sądu okręgowego w Zamościu, dnia 10 października 1928 r.; Witold Salm, egz. aplikant—sędzią pokoju w Łodzi, dnia 12 października 1928 r.; Tadeusz Janusz Lipiński, egz. aplikant — sędzią pokoju w Łodzi, dnia 12 października 1928 r.; Tadeusz Szmagier, egz. aplikant—sędzią pokoju w Łodzi, dnia 12 października 1928 r.; Stanisław Ornatkiewicz, podprokurator przy sądzie okręgowym w Radomiu — sędzią pokoju w Opatowie, dnia 12 października 1928 r.; Jan Tadeusz Grałiński, egz. aplikant—sędzią pokoju w Babicach, dnia 23 października 1928 r.; Michał Staniszewski—sędzią pokoju w Miądziolu, dnia 23 października 1928 r.; Antoni Krzeczowski, st. sekretarz urzędu prokuratorskiego przy sądzie okręgowym w Kielcach—sędzią pokoju w Chęcinach, dnia 31 października 1928 r.; Jerzy Kirkiczenko, radca ministerjalny w Ministerstwie Sprawiedliwości—sędzią pokoju zapasowym w okręgu sądu okręgowego w Wilnie z równoczesnym delegowaniem do czynności w Ministerstwie Sprawiedliwości, dnia 31 października 1928 r.; Witold Bronisław Sydor, egz. aplikant — sędzią pokoju w Opolu, dnia 31 października 1928 r.; Edward Rudobielski, sekretarz sądu pokoju w Dawidgródzku — sędzią pokoju w Kamieńcu-Litewskim, dnia 31 października 1928 r.; Tadeusz Władysław Wróblewski, egz. aplikant — sędzią pokoju w Tomaszowie, dnia 1 listopada 1928 r.; Leon Piotr Stefanowicz — sędzią pokoju w Holszanach, dnia 31 października 1928 r.; Lucjan Zawistowski, egz. aplikant—sędzią śledczym zapasowym sądu okręgowego w Radomiu, dnia 10 października 1928 r.; Kazimierz Abramowicz, egz. aplikant—sędzią śledczym sądu okręgowego w Wilnie I rew. pow. dziśnieńskiego z siedzibą w Głębokiem, dnia 10 października 1928 r.; Stefan Święciński, egz. aplikant — sędzią śledczym sądu okręgowego w Grodnie I rew. pow. prużańskiego, dnia 15 października 1928 r.; Edmund Woroniecki, sędzia pokoju zapasowy w okręgu sądu okręgowego w Suwałkach—sędzią śledczym sądu okręgowego w Radomiu z siedzibą w Końskich, dnia 15 października 1928 r.; Jan Puskarski, egz. aplikant—sędzią śledczym sądu okręgowego w Wilnie I rew. pow. wilejskiego z siedzibą w Wilejce, dnia 15 października 1928 r.; Piotr Królikowski, sędzia pokoju w Piotrkowie — sędzią śledczym sądu okręgowego w Piotrkowie z siedzibą w Piotrkowie, dnia 23 października 1928 r.; Stanisław Janowicz, adwokat z Kalisza—sędzią powiatowym w Poznaniu, dnia 23 października 1928 r.; Mieczysław Góralewicz, asesor sądowy — sędzią powiatowym w Bydgoszczy, dnia 23 października 1928 r.; Telesfor Płotka, asesor sądowy — sędzią powiatowym w Chodzieży, dnia 23 października 1928 r.; Marjan Cybiński, asesor sądowy—sędzią powiatowym w Czarnkowie, dnia 23 października 1928 r.; Witold Wężyk, asesor sądowy — sędzią powiatowym w Grodzisku, dnia 23 października 1928 r.; Tadeusz Arendt, asesor sądowy — sędzią powiatowym w Krotoszynie, dnia 23 października 1928 r.; Leonard Woltyński, asesor sądowy — sędzią powiatowym w Łobżenicy, dnia 23 października 1928 r.; Henryk Kurpisz, asesor sądowy — sędzią powiatowym w Margoninie, dnia 23 października 1928 r.; Edward Scheffler, asesor sądowy — sędzią powiatowym w Szamotułach, dnia 23 października 1928 r.; Zygmunt Metelski, asesor sądowy — sędzią powiatowym w Zbąszyniu, dnia 23 października 1928 r.; Dr. Leonard Wędrychowski, sędzia powiatowy w Boryni — podprokuratorem przy sądzie okręgowym

w Samborze, dnia 10 października 1928 r.; Jan Barchan, radca kuratorjum okręgu szkolnego lubelskiego — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Lublinie, dnia 10 października 1928 r.; Marjan Szczepański, asesor sądowy — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Toruniu, dnia 10 października 1928 r.; Stanisław Domke, asesor sądowy — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Bydgoszczy, dnia 23 października 1928 r.; Antoni Kowalski, referendarz prokuratorji generalnej w Poznaniu — podprokuratorem przy sądzie powiatowym w Lesznie, dnia 23 października 1928 r.; Dr. Józef Jedliczka, sędzia powiatowy w Zmigrodzie — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Rzeszowie, dnia 23 października 1928 r.; Tadeusz Mitraszewski, kapitan korpusu sądowego w rezerwie — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Lublinie, dnia 31 października 1928 r.; Mieczysław Koral, zast. podprokuratora przy sądzie okręgowym w Warszawie — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Warszawie, dnia 31 października 1928 r.; Aleksander Czaplicki, egz. aplikant — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Radomiu, dnia 31 października 1928 r.; Kazimierz Pawłowski, Teofil Krych, Dr. Alojzy Krukowski, Tadeusz Stryczyński, egz. aplikanci — asesorami sądowymi w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu, dnia 23 października 1928 r.; Władysław Kiedrowski, Tadeusz Poleski, Krzysztof Bienkowski, dnia 23 października 1928 r., Witold Hejmowski, Adam Lewicki, dnia 31 października 1928 r., egz. aplikanci — asesorami sądowymi w okręgu sądu apelacyjnego w Toruniu; Ludomir Brodowski, sędzia pokoju w Małorycie — notariuszem w Dąbrowicy, dnia 10 października 1928 r.; Oskar Kulikowski, emeryt. sędzia sądu okręgowego w Krakowie delegowany do czynności w Ministerstwie Sprawiedliwości — notariuszem w Łucku, dnia 23 października 1928 r., z dniem 1 stycznia 1929 r.; Eljasz Trzeszewski — komornikiem przy sądzie okręgowym w Równem, dnia 10 października 1928 r.; Maksymiljan Komoniewski, podsekretarz sądu pokoju I okr. w Jędrzejowie — komornikiem przy sądzie okręgowym w Kielcach, dnia 23 października 1928 r.; Józef Czarnowski — komornikiem przy sądzie okręgowym we Włocławku, dnia 31 października 1928 r.; Jan Siemiński, podsekretarz sądu okręgowego w Suwałkach — komornikiem przy sądzie okręgowym w Suwałkach, dnia 31 października 1928 r.; Wiktor Czarnecki, sekretarz sądu okręgowego w Łucku — komornikiem przy sądzie okręgowym w Łucku, dnia 31 października 1928 r.

Delegowani: Czesław Jastrzębski, egz. aplikant — zast. sędziego śledczego i pokoju w okręgu sądu apelacyjnego w Wilnie, dnia 10 października 1928 r.; Witold Jeżewski, egz. aplikant — zast. podprokuratora przy sądzie okręgowym w Łodzi, dnia 10 października 1928 r.; Ludomir Sakowicz, egz. aplikant — zast. podprokuratora przy sądzie okręgowym we Włocławku, dnia 15 października 1928 r.; Konstanty Appołow, egz. aplikant — zast. sędziego śledczego i pokoju w okręgu sądu okręgowego w Lublinie, dnia 15 października 1928 r.; Michał Superson, egz. aplikant — zast. sędziego śledczego i pokoju w okręgu sądu apelacyjnego w Lublinie, dnia 23 października 1928 r.; Ludwik Wójcik, egz. aplikant — zast. podprokuratora przy sądzie okręgowym w Kielcach, dnia 23 października 1928 r.; Antoni Markowski, Aleksander Sołowski i Kazimierz Urbanowicz, egz. aplikanci — zast. sędziów śledczych i pokoju w okręgu sądu apelacyjnego w Wilnie, dnia 31 października 1928 r.;

Przeniesieni na skutek podania: Stanisław Szenic, sędzia powiatowy w Toruniu — sędzią powiatowym w Kr. Hucie delegowany do Ministerstwa Sprawiedliwości, dnia 10 października 1928 r.; Jerzy Herasimowicz, podprokurator przy sądzie okręgowym w Płocku — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Lublinie, dnia 10 października 1928 r.; Tadeusz Krzyczkowski, sędzia pokoju w Płońsku — sędzią pokoju w Płocku, dnia 15 października 1928 r.; Ludwik Biedrzycki, sędzia pokoju w Babicach — sędzią pokoju w Warszawie,

dnia 23 października 1928 r.; Paweł Baggowut, sędzia pokoju zapasowy w okręgu sądu okręgowego w Piotrkowie — sędzią pokoju w Piotrkowie, dnia 23 października 1928 r.; Józef Majewski, sędzią pokoju w Biłgoraju — sędzią pokoju w Słupcy, dnia 23 października 1928 r.; Dr. Mieczysław Szewczyk, podprokurator przy sądzie okręgowym w Rzeszowie — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Nowym Sączu, dnia 23 października 1928 r.; Stanisław Radkowski, sędzia powiatowy w Chodzieży — sędzią powiatowym w Poznaniu, dnia 23 października 1928 r.; Witold Liebich, sędzia powiatowy w Kcyni — sędzią powiatowym w Kościanie, dnia 23 października 1928 r.; Dominik Wasilewski, sędzia pokoju w Nieświeżu — sędzią pokoju w Lidzie, dnia 31 października 1928 r.; Zygmunt Sitnicki, sędzia pokoju w Brzezinach — sędzią pokoju w Łodzi, dnia 31 października 1928 r.; Aleksander Wojciechowski, sędzia pokoju dla nieletnich w Łodzi — sędzią pokoju w Łodzi, dnia 31 października 1928 r.; Abdon Wiktor Reder, sędzia pokoju zapasowy w okręgu sądu okręgowego w Pińsku, sędzią pokoju w Stolnie, dnia 31 października 1928 r.

Przeniesieni z urzędu: Stanisław Pruski, podprokurator przy sądzie okręgowym w Zamościu — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Lublinie, dnia 10 października 1928 r.; Feliks Poznański, sędzia pokoju w Grabowcu — sędzią pokoju w Hrubieszowie, dnia 10 października 1928 r.; Roman Ulanicki, sędzia pokoju I okr. w Zamościu — sędzią pokoju w Zamościu, dnia 10 października 1928 r.; Stefan Kuczyński, prokurator przy sądzie okręgowym w Łomży — prokuratorem przy sądzie okręgowym w Kaliszu, dnia 11 października 1928 r., z dn. 1 listopada 1928 r.; Stanisław Morysiński, sędzia pokoju I okręgu w Końskich — sędzią pokoju w Końskich, dnia 15 października 1928 r.; Walery Pietrusiewicz, sędzia pokoju II okręgu w Końskich — sędzią pokoju w Końskich, dnia 15 października 1928 r.; Stanisław Szaniawski, podprokurator przy sądzie okręgowym w Grodnie — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Wilnie, dnia 15 października 1928 r.; Edward Merle, sędzia śledczy I rew. pow. grodzieńskiego — sędzią śledczym zapasowym sądu okręgowego w Grodnie, dnia 23 października 1928 r.; Stanisław Kuszłejko, sędzia śledczy zapasowy sądu okręgowego w Grodnie — sędzią śledczym zapasowym sądu okręgowego w Wilnie, dnia 23 października 1928 r.; Jan Thum, sędzia pokoju II okr. w Łodzi — sędzią pokoju w Łodzi, dnia 31 października 1928 r.; Zdzisław Knappik, sędzia pokoju III okr. w Łodzi — sędzią pokoju w Łodzi, dnia 31 października 1928 r.; Stanisław Bourdo, sędzia pokoju V okr. w Łodzi — sędzią pokoju w Łodzi, dnia 31 października 1928 r.; Jan Rowiński, sędzia pokoju VII okr. w Łodzi — sędzią pokoju w Łodzi, dnia 31 października 1928 r.; Konstanty Wawrzyński, sędzia pokoju IX okr. w Łodzi — sędzią pokoju w Łodzi, dnia 31 października 1928 r.; Józef Łuczyński, sędzia pokoju X okr. w Łodzi — sędzią pokoju w Łodzi, dnia 31 października 1928 r.; Zygmunt Frydman, sędzia pokoju zapasowy w Łodzi — sędzią pokoju w Łodzi, dnia 31 października 1928 r.; Michał Pawłowski, sędzia pokoju w Konstantynowie — sędzią pokoju w Łodzi, dnia 31 października 1928 r..

Przeniesieni w stan spoczynku na skutek podania: Mieczysław Turowicz, wiceprezes sądu apelacyjnego w Krakowie, dnia 10 października 1928 r. z dn. 31 października 1928 r.; Zenon Rotkiewicz, sędzia pokoju zapasowy w Iwieńcu, dnia 10 października 1928 r. z dn. 30 listopada 1928 r.; Kazimierz Zembroń, sędzia sądu okręgowego w Tarnopolu, dnia 10 października 1928 r.; Stanisław Nowak, sędzia sądu okręgowego w Tarnowie, dnia 10 października 1928 r.; Laurenty Zahradnik, prezes sądu powiatowego w Poznaniu, dnia 10 października 1928 r. z dn. 30 listopada 1928 r.; Stanisław Tałasiewicz, sędzia sądu okręgowego w Przemyślu, dnia 10 października 1928 r.; Bolesław Stankiewicz, sędzia sądu okręgowego w Warszawie, dnia 10 października 1928 r. z dn. 31 października 1928 r.; Jan Kochanowski, sędzia sądu okręgowego w Stani-

sławowie, dnia 15 października 1928 r.; Piotr Nowak, sędzia powiatowy w Dębicy, dnia 23 października 1928 r.; Aleksy Solak, sędzia sądu okręgowego w Stanisławowie, dnia 23 października 1928 r.; Oskar Kulikowski, sędzia sądu okręgowego w Krakowie, przydzielony do czynności w Ministerstwie Sprawiedliwości dnia 23 października 1928 r. z dn. 31 grudnia 1928 r.; Stefan Wojewódzki, sędzia sądu okręgowego w Sosnowcu, dnia 31 października 1928 r. z dn. 30 listopada 1928 r.; Bolesław Zera, sędzia sądu okręgowego w Zamościu, dnia 31 października 1928 r. z dn. 31 grudnia 1928 r.; Bolesław Truskowski, sędzia pokoju w Rutkach, dnia 31 października 1928 r. z dn. 30 listopada 1928 r.; Alfred Sochacki, sędzia powiatowy w Sieniawie, dnia 31 października 1928 r.; Adolf Tippe, naczelný sekretarz przy sądzie apelacyjnym w Krakowie, dnia 23 października 1928 r.

Zwolnieni na skutek podania: Jan Zadarnowski, podprokurator przy sądzie okręgowym w Łucku, dnia 10 października 1928 r.; Tadeusz Komornicki, sędzia pokoju zapasowy w okręgu sądu okręgowego w Łomży, dnia 16 października 1928 r. z dn. 31 grudnia 1928 r.; Antoni Regulski, sędzia pokoju w Łodzi, dnia 12 października 1928 r.; Szymon Gelernter, podprokurator przy sądzie okręgowym w Warszawie, dnia 31 października 1928 r.

Zwolnieni w wykonaniu wyroku sądu dyscyplinarnego: Dymitr Nabokow, sędzia pokoju w Kazimierzy Wielkiej, dnia 15 października 1928 r.

Unieważniono nominacje na skutek podania: Maksymiljan Ładyżyński, sędzia powiatowy w Wodzisławiu, unieważniono nominację na stanowisko sędziego sądu okręgowego w Poznaniu, dnia 10 października 1928 r.; Jan Zadarnowski, podprokurator przy sądzie okręgowym w Łucku, unieważniono nominację na stanowisko sędziego śledczego sądu okręgowego w Łucku III rew. pow. kowelskiego, dnia 10 października 1928 r.

Zmarli: Józef Siewiorek, notariusz przy wydziale hipotecznym sądu okręgowego w Wilnie, dnia 2 października 1928 r.; Jan Kassakajtis, notariusz w Suwałkach, dnia 20 października 1928 r.; Antoni Winnicki, notariusz w Jędrzejowie, dnia 17 października 1928 r.; Bazyl Witebski, komornik w Wilejce, dnia 14 października 1928 r.; Zdzisław Sadkowski, asesor sądowy w apelacji Poznańskiej, dnia 25 września 1928 r.

ADWOKATURA.

Obwieszczenie.

Rada adwokacka okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie niniejszem ogłasza co następuje:

Zostali wykreśleni z listy adwokatów:

Adwokat Telesfor Kożuchowski, zam. w Kaliszu — wskutek śmierci,
Adwokat Tadeusz Zagórski, wobec przeniesienia siedziby z Warszawy do Łucka,
Adwokat Aleksander Rostocki, wobec przeniesienia siedziby z Warszawy do Łucka,
Adwokat Roman Stupnicki, wobec przeniesienia siedziby z Grodziska do Ostrowia Lubelskiego.

Został wykreślony z listy aplikantów adwokackich:

Apl. Adw. Bronisław Wałukiewicz, zam. w Warszawie—na własne żądanie.

Zostali przyjęci w poczet adwokatów:

Adam Byczkowski z siedzibą w Warszawie, ul. Marszałkowska 108,
Ignacy-Izydor Lewiter z siedzibą w Warszawie, ul. Mazowiecka 16,
Bolesław Bator z siedzibą w Warszawie, ul. Chmielna 43,
Albin Chomicki z siedzibą w Bełchatowie z Piotrkowska.

Zostali przyjęci w poczet aplikantów adwokackich:

Jakób Waksel z siedzibą w Warszawie, ul. Marszałkowska 141,
Zdzisław Baraniecki z siedzibą w Warszawie, ul. Miodowa 16—6,
Józef Chaciński z siedzibą w Warszawie, ul. Marszałkowska 97,
Stefan Dembicki z siedzibą w Warszawie, ul. Koszykowa 48—2,
Władysław Iglicki z siedzibą w Warszawie, ul. Wspólna 15—8,
Sławomir Stan. Tomaszewski z siedzibą w Warszawie, ul. Puławska 16,
Edward Zakrzewski z siedzibą w Warszawie, ul. Marszałkowska 60,
Aleksander Nowiński z siedzibą w Kole, ul. Toruńska 2,
Stanisław Kluczyński z siedzibą w Kaliszu, ul. Warszawska 5.

Zgłosili się o przyjęcie w poczet adwokatów:

Kazimierz Żmigrodzki, sędzia sądu okręgowego w Białej Podlaskiej, z siedzibą w Białej Podlaskiej,
Szymon Gelernter, podprokurator przy sądzie okręgowym w Warszawie, z siedzibą w Warszawie, ul. Marszałkowska 99,
Stanisław Jarosz, podprokurator przy sądzie okręgowym w Kaliszu, z siedzibą w Kaliszu,
Teodor Grauman, zapasowy sędzia sądu pokoju przy sądzie okręgowym w Siedlcach, z siedzibą w Siedlcach, ul. 3-go Maja 40.

Zgłosili się o przyjęcie w poczet aplikantów adwokackich:

Zygmunt Albrecht, aplikant sądowy, z siedzibą w Łodzi,
Łazarz Goldberg, aplikant sądowy, z siedzibą w Łodzi,
Aleksander Lewit, aplikant sądowy, z siedzibą w Łodzi,
Hersz Jakób Kon, aplikant sądowy, z siedzibą w Łodzi,
Tomasz Puchalski, aplikant sądowy, z siedzibą w Warszawie,
Michał Zabarnik, aplikant sądowy, z siedzibą w Warszawie,
Abram M. Herling vel Grudziński, aplikant sądowy, z siedzibą w Warszawie,
Leonard Himmelfarb, aplikant sądowy, z siedzibą w Warszawie,
Marjan Ludwik Lewandowski, aplikant sądowy, z siedzibą w Warszawie.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.

Wpisani na listę adwokatów:

Dr. Naftali Norbert Salpeter z siedzibą w Krakowie,
Dr. Edmund Schweller z siedzibą w Radomyślu wielkim.

Przesiedlił się:

Dr. Józef Umiński, adwokat w Ulanowie, w dniu 1 listopada 1928 r. do Mielca.
Substytutem zmarłego adwokata Dra Stanisława Nowaczyńskiego ustanowiony w miejsce adw. Dr. Dziadyka, adw. Dr. Józef Umiński w Mielcu.

Zmarł:

Dr. Tadeusz Zapała adwokat w Krakowie, dnia 24 lipca 1928 r., a jego substytutem ustanowiono Dra Romana Sulimira, adwokata w Krakowie.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Przemyślu.

Wpisany na listę adwokatów:

Dr. Mikołaj Chrobak z siedzibą urzędową w Przemyślu.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Poznaniu.

Wpisani na listę adwokatów:

Feliks Jankowski z miejscem zamieszkania w Poznaniu,
Zdzisław Józewicz z miejscem zamieszkania w Gnieźnie,
Dr. Władysław Nieć z miejscem zamieszkania w Poznaniu.

Przeniósł się:

Józef Czodrowski z Poznania do Kępna.

Wykreślony z listy adwokatów:

Stefan Buksicki z miejscem zamieszkania w Szamotułach z powodu zamianowania go sędzią sądu okręgowego w Toruniu.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Toruniu.

Wpisany na listę adwokatów:

Stanisław Janicki z miejscem zamieszkania w Gdyni.

K O N K U R S Y:

W okręgu sądu apelacyjnego w Toruniu zwolni się z dniem 1-go stycznia 1929 r. stanowisko sędziego powiatowego i naczelnika sądu grodzkiego w Golubiu z mieszkaniem służbowym.

Udokumentowane podania o to stanowisko należy wnosić w drodze służbowej na ręce prezesa sądu apelacyjnego w Toruniu do dnia 5 grudnia 1928 r.

Przy sądzie okręgowym w Rzeszowie wakuje stanowisko naczelnego sekretarza w VII st. sł.

Udokumentowane podania należy wnosić w drodze służbowej na ręce prezesa sądu apelacyjnego w Krakowie najdalej do dnia 8 grudnia 1928 r.

W najbliższym czasie opróżni się stanowisko wiceprezesa sądu okręgowego w Krakowie.

Ubiegający się o nadanie tego stanowiska winni wnieść udokumentowane podania w drodze służbowej na ręce prezesa sądu apelacyjnego w Krakowie najdalej do dnia 10 stycznia 1929 r.